

Obraz a architektura. Typologie malířských intervencí do architektury

Autor: MgA. Václav Kočí / Fakulta výtvarných umění VUT Brno

Oponentský posudek disertační práce

Autor disertační práce MgA. Václav Kočí v úvodu práce vytyčuje základní intenci, na níž hodlá v předkládané práci odpovědět. Jde mu o analýzu projevů umění ve veřejném prostoru, o vzájemný průnik architektury a umění. Práce je rozdělena do čtyř hlavních kapitol a jako přirozený pendant ji doplňuje příloha věnovaná praktické činnosti (lektorské i vlastní realizace) magistra Kočího.

V první přehledové části práce autor resumuje historické koncepty mezioborové spolupráce mezi architekty a výtvarníky, začíná hnutím Art and Crafts, přes modernistické koncepty DeStijlu a Bauhausu až k období 60. let, kdy nastává velký rozvoj umění ve veřejném prostoru. Této syntetizující kapitole bych vytkl jistou míru zjednodušení až lapidárnost. Postrádám hlubší vhled a především reflexi historického vývoje především ve vztahu k dále probíranému tématu. Současnou situaci v České republice hodnotí Václav Kočí na straně 26 jako „umění pro umění“.

V rámci obhajoby disertační práce mne zajímá názor autora na některé umělecké koncepty, nejen ve veřejném prostoru (například pražský ArtWall nebo Sculpture Grande). Jak autor hodnotí – v kontextu tématu své práce dopad těchto projektů?

Obdobně mne v rámci obhajoby disertační práce zajímá Kočího názor a reflexe současného stavu výtvarného umění a nově vznikající architektury (nejen financované z veřejných zdrojů, ale i soukromých investičních akcí).

V kapitole 3 autor metodologicky správně definuje, jak bude dál postupovat a jaké vlastnosti u uměleckých děl bude zkoumat. Velmi pozitivně hodnotím metodologické zúžení směrem k tradičním technikám. Je správné, že se Václav Kočí nepustil do analýzy nových médií ve vztahu k architektuře. Hrozilo by zde rozmělnění tématu a především by nebylo v možnostech předkládané práce podchytit

tuto specifickou a velmi širokou oblast. Terminologické ukotvení (uváděné na str. 45-32) považuji za správné.

Výběr projektů, na nichž Václav Kočí demonstruje svůj metodologický přístup, svědčí o jeho znalosti problematiky, kombinace tuzemských a zahraničních projektů je vyvážená. Je pochopitelné, že se podrobněji věnuje Kvíčalovým projektům.

Nesouhlasím s autorovým tvrzením, že současná přetechnizovaná společnost s sebou nese požadavek na „vyčlenění se“, individualizaci (str. 56-57) a zároveň jako nástroj takového procesu Václav Kočí uvádí sociální sítě typu Facebooku. Problematika, kterou pouze naznačuje v poznámce č. 63, je podle mého mnohvrstevnatější a žádá si podrobnější diskuse. V rámci obhajoby disertační práce očekávám od autora podrobnější zdůvodnění.

Za nejpodnětnější část práce považuji subkapitulu Posuny vzorců. Souhlasím zde s autorem, že přísná aplikace McLuhanova diagramu jako hodnotící platformy nefunguje (viz strana 80 práce) a je třeba hledat metody jiné. Tady bych – jako jistý protipól mcluhanovských teorií – V. Kočímu k dalšímu bádání doporučil například práce Gastona Bachelarda; k diskutovanému tématu Kočího práce pak řadu impulsů může poskytnout Bachelardova práce Poetika prostoru (Gaston Bachelard, Poetika prostoru (přel. Josef Hrdlička), Praha; Malvern 2009).

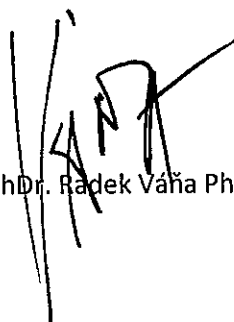
K předkládané práci mám dvě metodologické připomínky: první je ke straně 14 práce, kde autor v poznámce číslo 7 definuje hnutí Arts and Crafts. Jedná se o převzatý text z webových stránek www.artmuseum.cz (http://www.artmuseum.cz/smery_list.php?smer_id=143), u kterého měl být v rámci doktorské práce jasně uveden zdroj, odkud autor čerpal. Bohužel Václav Kočí zdroj neuvádí. Na straně 81 autor uvádí autor termín „Braun Fields“, v odborné literatuře se běžně hovoří o brownfieldech.

Ve vztahu ke zvolenému tématu je jistě relevantní autorova praktická činnost v Ústavu architektury FS VUT v Brně, kterou uvádí v příloze práce. Ukazuje, že Kočího zájem o problematiku nekončí studiem, ale naopak pokračuje v samostatné pedagogické činnosti: to hodnotím velmi kladně.

Závěrem: Autor si stanovil za cíl v práci najít a pojmenovat typologický systém, v rámci něhož lze kategorizovat umělecké projekty ve vztahu k architektuře. Adekvátně postupoval od historického exkurzu, přes vytvoření typologie projektů až po vlastní pedagogickou-autorskou (skříň podrobně popisovaná v příloze) činnost. Tak prokázal znalost souvislostí, předkládaného tématu i schopnost vlastního závěru. I přes výše uvedené výtky a poznámky k práci MgA. Václava Kočího, považuji jím vytčený cíl za splněný. Kočímu se podařilo v rámci předkládané práce naplnit a prokázat vztahy mezi uměleckými (resp. malířskými) intervencemi a architekturou / veřejným prostorem.

Na základě předložené práce *Obraz a architektura. Typologie malířských intervencí do architektury* doporučuji udělení akademické hodnosti Ph.D..

V Praze 10. srpna 2010

PhDr. Radek Vaňa Ph.D.